

שבת חזק + כ"ף טבת

ד. בודאי יחזקו ויחדשו מנהג זה בכל המקומות – שבה יוסיפו באמירת דברי תורה (וגם קבלת החלטות טובות להוסיף בלימוד התורה וקיום המצוות בהידור), ויוסיפו בהשמחה לגמרה של תורה (סיום ספר שלם בתורה).⁵

שבת חזק

חזק חזק ונתחזק

א. מכריזים (בקול רם ובשמחה) [כל הנמצאים בבית הכנסת, הן בעזרת אנשים והן בעזרת נשים, כולל הטיפ] "חזק חזק ונתחזק", שמורה על החוזק (תוקף) דבני ישראל בכל עניני התורה, ועד שהחזק גופא הוא ג' פעמים ("חזק חזק ונתחזק").²

ב. בשבת חזק, צריך כל אחת ואחת מישראל לחזק עצמו ואת בני ביתו וכל הנמצאים בסביבתו, "חזק חזק ונתחזק", בכל עניני יהדות, תורה ומצוות.³

ג. וכדאי לקשר זה עם התוועדות מיוחדת (בהוספה על התוועדות שבכל שבת, "להקהיל קהילות בכל שבת ושבת") – כהמנהג בכמה וכמה קהילות קדושות בישראל שבשבת חזק מכינים הגבאים "קידושא רבא".⁴

וזאת למודעי שהליקוט כולל הן השיחות המוגהות והן השיחות הבלתי מוגהות (רשימת השומעים), מתשמ"ח ואילך, והוא על אחריות המלקט בלבד.

1) ש"פ ויחי תשנ"ב – שיחות קודש ע' 505: "מכריזים בקול גדול ורם כל הנמצאים בבית הכנסת, הן בעזרת אנשים והן בעזרת נשים, כולל הטיפ – "חזק חזק ונתחזק", ג' פעמים בענין החזקה גופא".

2) ש"פ מטות-מסעי תנש"א – התוועדויות עמ' 68. ושם הערה 4: "ולהעיר, שמקור המנהג הוא מזה ש"כשסיים יהושע אמר לו הקב"ה חזק ואמץ, מכאן למסיים את התורה שאומרים לו חזק" (נסמן בלק"ש שם), והחידוש הוא – שאף שבכתוב נאמר ענין החוזק ב"פ, "חזק ואמץ", מ"מ, נוסף בזה גם פעם שלישית ע"י "מנהג ישראל", שנוסף לכך ש"תורה היא", יש בו מעלה יתירה לגבי תושב"כ ותושב"פ (ראה לק"ת דרושי סוכות פ, ג. ובכ"מ), שיש בו העילוי והשלימות ד" (בתלת זימני הוי) חזקה".

3) ש"פ ויחי תש"נ – התוועדויות ע' 137: "בעמדנו בשבת פ' ויחי, שבת חזק, שמסיימים ספר הראשון שבתורה, ספר הישר – צריך כל אחת ואחת מישראל לחזק עצמו. . באופן שיהי ניכר ומורגש ש"ח" בחיים אמיתיים, "ויחי" לאמיתותו, החיות הפרטי והכללי (עד לעצם החיות) דישאל ודתורה, כפי שנמשך וחודר בכל הפרטים ופרטי פרטים דחיי היום-יום".

4) ש"פ ויחי תש"נ – התוועדויות ע' 137. וראה ש"פ ויחי תש"נ – התוועדויות ע' 142: "ולכן, יש לערוך התוועדות נוספת בקשר לשבת חזק, ועל דרך זה בשבת חזק דשאר הספרים. ועל אחת כמה וכמה בשבת חזק דכל התורה כולה, שאין צורך בזירוז כיון שחוגגים גמרה של תורה ב"שמחת תורה".

וזירוז מיוחדת בנוגע לביהכ"נ וביהמ"ד זה – שלא יצאו ידי חובתם בהתוועדות זו, ולכן מוכרחני לעורר ולזרז על זה, כדי שלא יתלו הדבר בי, שבגלל התוועדות זו לא ערכו הגבאים התוועדות מיוחדת בקשר לשבת חזק.

ויש שהות זמן לערוך התוועדות נוספת לאחר התוועדות זו, ולאחרי כל מה שדובר בהתוועדות זו נשארו ריבוי ענינים שיכולים וצריכים לדבר אודותם, ובפרט שבין המתוועדים ישנם תלמידי חכמים כו', ובפרט תלמידי תומכי תמימים, שאצלם צ"ל כל הענינים בשלימות ובתמימות, ועוד ועיקר – לא רק הדיבור בזה, אלא שיהי' באופן שלא יצטרכו לדבר על זה, כיון שניכר בפועל ובגלוי שזוהי כל חיותו – "ויחי"!

ולהעיר מש"פ במדבר תש"נ הערה 137 – התוועדויות ע' 253: "ויש לומר, שמטעם זה נקרא הקידוש זיום השבת בשם "קידושה רבה" – להיותו באופן ד"ברוב עם הדרת מלך". ובשוה"ג שם: "נוסף על הפירוש מלשון "סגי נהור" – להיותו קצר לגבי הקידוש דליל שבת (מגיד משנה לרמב"ם הל' שבת פכ"ט ה"י)".

5) ש"פ ויחי תש"נ – התוועדויות ע' 137: "(על דרך השמחה שעושים לגמרה של התורה כולה בשמח"ת) אשר, ההתוועדות דכ"כ מישראל יחדיו בשמחה של תורה מדגישה עוד יותר את החיות הכללי דישאל ותורה (שלמעלה מהתחלקות), שיומשך ויחדור בעבודה בפועל בכל הפרטים ובפרטי פרטים".

מוקדש לכ"ק אדמו"ר מלך המשיח,

לע"נ הרה"ה ר' אפרים זאב וועלוול בן משה הכהן ע"ה קורן מראשוני תלמידי התמימים של ישיבת "הדר התורה"

נפטר במוצאי ש"ק י' טבת תשס"ג ונזכה שיקויים היעוד "והקיצו ורננו שוכני עפר והוא בתוכם" תיכף ומיד ממש. נדפס ע"י אשתו אסתר שתחי' קורן

נא לתלות על כותלי בית הכנסת, ומצווה לפרסם בכל מקום! כתובתינו באינטרנט: www.moshiach.net/blind,or:www.iChossid.com

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

המעשה הוא העיקר

כ"ף טבת - יום ההילולא של הרמב"ם

להוסיף בלימוד התורה וקיום המצוות ובפרט בלימוד הרמב"ם א. הרמב"ם כתב את (חיבורו העיקרי¹) "משנה תורה" לכל בני ישראל², הרי יום ההילולא שלו [נוסף על של כל צדיק³] בודאי צריך להביא לידי הוספה בעניני תורה ומצוות כמעשה בפועל אצל כל בני ישראל, ולכל לראש – בנוגע ללימוד חיבורו, "משנה תורה"⁴.

ג. להשתתף (או להוסיף חיזוק בזה אם משתתף כבר) בלימוד הרמב"ם דכמה וכמה מבני ישראל, ג' פרקים ליום או פרק א' ליום, או ספר המצוות [מהמעלות דלימוד משנה תורה להרמב"ם – שבו לומדים ההלכות דכל התורה כולה, גם ההלכות השייכות לזמן שבית המקדש הי' קיים, ועוד ועיקר – הלכות שיהיו שייכות "באותו הזמן"⁵].

וזאת למדעי השליקוט כולל הן השיחות המוגהות והן השיחות הבלתי מוגהות (רשימת השומעים), מתשמ"ח ואילך, והוא על אחריות המלקט בלבד.

1) ראה גם ש"פ שמות תנש"א - התוועדויות ע' 153: "חיבורו העיקרי שקראו בשם משנה תורה, החיבור היחידי שכתבו בלשון הקודש".

2) משיחת מוצאי כ"ף טבת תש"נ – התוועדויות ע' 148: "כמ"ש בהקדמתו לחיבורו "ראיתי לחבר... דיני התורה... בלשון ברורה ודרך קצרה... עד שיהיו כל הדינים גלויין לקטן ולגדול... לפיכך קראתי שם חיבור זה משנה תורה, לפי שאדם קורא בתורה וכו".

3) תש"נ שם: "ע"פ ביאורו של רבינו הזקן באגה"ק בנוגע ליום הילולא של צדיק, ש"כל מעשיו ותורתו ועבודתו אשר עבד כל ימי חייו... מתגלה ומאיר בבחי' גילוי מלמעלה למטה... ופועל ישועות בקרב הארץ" – מובן, שמעלת יום זה צריכה להביא לידי התעוררות להוסיף בעניני תורה ומצוות, והעיקר שיבוא במעשה בפועל, בהתאם לכלל בכל התורה כולה ש"המעשה הוא העיקר". ובהדגשה יתירה בנוגע ליום ההילולא **דהרמב"ם** שכתב וכו".

4) תש"נ שם. ראה ש"פ שמות תשנ"ב – שיחות קודש ע' 523: "ומובן, שהוראה זו שייכת לכאמ"א מישאל, שהרי כל יהודי "חי" עם הרמב"ם – אם ע"י לימוד הרמב"ם עצמו, או ע"י לימוד הספרים המיוסדים על מה שכתב הרמב"ם, או ע"י לימוד הספרים עליהם ייסד את ספריו, החל ממקור ויסוד כל התורה – תורה שבכתב". וראה ש"פ שמות שם ע' 529: "וזוהי ההוראה לפועל העיקרית משבת זו והתוועדות זו: להחליט החלטות טובות להוסיף בלימוד ספר הרמב"ם, ובאופן ד"ללימוד וללמד" – הן בנוגע לעצמו, והן בנוגע לאחרים וכו". ושם ע' 530: "כאמור לעיל, ההוראה לפועל משבת זו היא – להחליט בנוגע להוספה בלימוד ספר הרמב"ם, וכל המריבה הרי זה משבוח וכו".

5) משיחת מוצאי כ"ף טבת תש"נ שם: "...ומתחיל מההכנה ל"אותו הזמן", שצריכים ללמוד הענינים השייכים לביהמ"ק השלישי לידע כיצד לבנותו, או כיצד להשתתף בנדבת ביהמ"ק וכו', כמו הלכות בית הבחירה, וכו"ב.

6) ש"פ שמות תשנ"ב – התוועדויות ע' 107: כולל ובמיוחד – בקשר עם יום ההילולא דהרמב"ם – ע"י שמחזקים ומוסיפים בלימוד ספר משנה תורה להרמב"ם, כולל – ע"י ההשתתפות (או להוסיף כו)".

ד. בפרט – בספר הרמב"ם עצמו – הלכות מלך המשיח, בשני הפרקים האחרונים דהלכות מלכים בסיום ספר משנה תורה⁷.

ה. נוסף ללימודו בזה, להשפיע גם על עוד מבני ישראל מסביבתו, אנשים נשים וטף, באופן ד"העמידו תלמידים הרבה", ומהם יראו וכן יעשו רבים⁷.

ו. ביום ההילולא של הרמב"ם – הוא זמן המתאים לעורר עוד הפעם [להשתדל ובהשתדלות יתירה⁸], אודות לימוד הרמב"ם בכל יום, ג' פרקים ליום, על מנת לסיימו מידי שנה בשנה⁹.

להוסיף בצדקה

ז. להוסיף¹⁰ בענינים הקשורים עם בעל ההילולא, על ידי הוספה בנתינת הצדקה (כמבואר גודל הענין בזה באגרת הקודש ואגרת התשובה דרבנו הזקן)¹⁰.

לערוך התוועדות

ח. יש לערוך התוועדויות ביום ההילולא של הרמב"ם בכל מקום ומקום¹¹, וגם במקומות שכבר החליטו והכריזו ע"ד עריכת התוועדות – יכולים וצריכים להוסיף בזה עוד יותר¹².

ט. כשסיום הרמב"ם חל בסמיכות ליום ההילולא שלו אמר כ"ק אדמ"ר מלך המשיח] כדאי ונכון שבין החגיגות דסיום הרמב"ם שעושים בכל מקום ומקום, יערכו גם חגיגות דסיום הרמב"ם ביום הסתלקותו של הרמב"ם¹³.

י. [לערוך] על כל פנים – חגיגה אחת בארץ ישראל, ומה טוב – על ציונו של הרמב"ם בטבריא, וחגיגה אחת בחוץ לארץ (ובאם אפשר – כמה חגיגות בכמה מקומות, הן בארץ ישראל והן בחוץ לארץ)¹³.

7 שם.

8) משיחת מוצאי כ"ף טבת תש"נ – התוועדויות ע' 149: "ויש לקשר זה עם ענין הצדקה – ע"ד מארז"ל "יהיב פרוטה לעני והדר מצלי", ועל אחת כמה וכמה בנוגע להצלחה בלימוד הלכות כל התורה כולה ע"י הברכה מלמעלה – "כשם שעזרתני כו' כן תעזרני כו" – שבודאי יש צורך בענין הצדקה".

וראה גם ש"פ שמות תנש"א - התוועדויות ע' 153. ראה ש"פ שמות תש"נ – התוועדויות ע' 161: "מה טוב ג' פרקים ליום".

9) שם ע' 148. וראה גם ש"פ שמות תנש"א - התוועדויות ע' 153. ראה ש"פ שמות תש"נ – התוועדויות ע' 161: "מה טוב ג' פרקים".

10) ראה ש"פ שמות תש"נ – התוועדויות ע' 161: "מכיון ששבת זו באה לאחרי ובהמשך לכ"ף טבת, יום ההילולא דהרמב"ם, וכ"ד טבת יום ההילולא דרבנו הזקן – כדאי ונכון ביותר שכל אחד יוסיף בענינים וכו". וראה לעיל הערה 8.

11) ש"פ שמות תנש"א - התוועדויות ע' 153: "ויש להזכיר ולעורר גם אודות עריכת התוועדויות וכו".

12) שם הערה 48.

13) ש"פ יחי' תשמ"ט – התוועדויות ע' 158. "ומכיון שזכין לאדם שלא בפניו", הרי אלו שחוגגים סיום הרמב"ם ביום הסתלקותו יזכו גם את כל בנ"י שבכל שאר המקומות (גם אלו שחוגגו בימים שלפנ"ז או שיחוגגו בימים שלאח"ז), כדי שאצל כולם יהי' העילוי והסגולה כו' דחגיגת סיום הרמב"ם ביום סגולה, יום הסתלקותו, עשרים בטבת".

עוד על לימוד וסיום הרמב"ם, ראה מה ש"ל בדף ע"ד לימוד וסיום הרמב"ם

מוקדש לכ"ק אדמו"ר מלך המשיח, ולעילוי נשמת הרה"ח ר' יהודה ב"ר אהרן ע"ה ימיני נפטר ביום י"ט תמוז ה'תשמ"ח, וזוגתו מרת שושנה ב"ר שלום ע"ה ימיני נפטרה בש"ק פ' ויגש, ז' טבת ה'תשס"ב. ת. נ. צ. ג. ה. נדפס ע"י בנם הרה"ח ר' אמיתי וזוגתו מרת פייגא שרה ומשפחתם שיחיו ימיני

נא תללות על כותלי בית הכנסת, ומצווה לפרסם בכל מקום! כתובתינו באינטרנט: www.moshiach.net/blind,or:www.iChossid.com

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד